

مصوبات کارگری در هیات دولت با یگانی می شود

نرخ بیکاری زنان

افزایش یافته است

در سال گذشته از نرخ بیکاری مردان کم شده ولی بر بیکاری زنان افزوده شده است. به گزارش ایسنا، گزارش که اخیراً مرکز آمار ایران از وضعیت بیکاری سال ۱۴۰۰ منتشر کرد نشان داد که از بین جمعیت فعال کشور که تعدادشان به بیش از ۲۵۸ میلیون نفر می رسد، بالغ بر ۲۲.۴ میلیون نفر شاغل بوده اند که با کاهش یک درصدی نسبت به سال ۱۳۹۹ همراه بود.

همچنین از بین جمعیت فعال، ۹.۲ درصد بیکار بودند که تعداد آنها به دو میلیون و ۳۷۴ هزار و ۹۵۳ نفر رسیده است. نرخ بیکاری البته در مقایسه با سال ۱۳۹۹ که ۹.۶ درصد اعلام شده بود، کاهش داشت.

جزئیات بیشتر نشان می دهد که از بین جمعیت بیکار بالغ بر یک میلیون و ۷۰۵ هزار نفر مرد بوده اند و نرخ بیکاری بین آنها به ۷.۹ درصد رسیده است. این رقم در مقایسه با سال ۱۳۹۹ حدود پنج درصدی کاهش داشته است. اما در بین زنان نرخ بیکاری به ۱۶ درصد رسیده و ۰.۴ درصد افزایش داشته طوری که زنان حدود ۶۷۰ هزار نفر از جمعیت بیکار را به خود اختصاص داده اند.

شنا فقط ۶ درصد از منابع

تأمین اجتماعی را بر آورده می کند

مدیرعامل تأمین اجتماعی گفت: حوزه سرمایه گذاری ۶ درصد از منابع مورد نیاز سازمان را تأمین می کند و انتظار داریم سهم این حوزه به ۱۸ درصد برسد.

به گزارش توسعه ایرانی، میر هاشم موسوی در همایش مدیران بنگاه های اقتصادی صندوق های بازنشستگی تابعه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی اظهار داشت: همه ما در حوزه مسئولیت خود تکالیف بیشتری نسبت به گذشته داریم و نیازمند تلاش مضاعف هستیم.

وی افزود: مهمترین چالش های صندوق های بیمه ای همچون ناترازی منابع و مصارف و پایداری بلندمدت صندوق ها و تعهدات بین نسلی هستند. مدیرعامل تأمین اجتماعی بر لزوم افزایش سهم حوزه سرمایه گذاری در تأمین منابع این سازمان تأکید کرد و گفت: در حال حاضر حوزه سرمایه گذاری ۶ درصد از منابع مورد نیاز سازمان را تأمین می کند و انتظار ما این است که سهم این حوزه به ۱۸ درصد برسد. تحقق این برنامه نیازمند تلاش مضاعف و برنامه ریزی دقیق است که با جدیت پیگیری می شود.

واگذاری های نادرست

امنیت شغلی کارگران را از بین برد

یک مقام مسئول کارگری با بیان اینکه واگذاری نادرست بنگاه ها و کارخانه ها به امنیت شغلی کارگران آسیب زده، تأکید کرد: در صورتی که سهام کارخانه ها به کارگران و بازنشستگان آن واگذار شود، نقش موثری در بالا رفتن انگیزه و افزایش بهره وری بنگاه دارد.

محمد مرتضی جانی در گفت و گو با ایسنا گفت: واگذاری نادرست بنگاه ها و کارخانه ها به امنیت شغلی کارگران لطمه زده است. اگر قرار است بحث خصوصی سازی را دنبال کنیم، برای اینکه کارگران از این واگذار منتفع شوند و نسبت به کارخانه تعصب نشان دهند، باید سهامداران کارخانه های بنگاه شوند.

عضو هیات مدیره کنون شوراهای اسلامی کار اصفهان، درباره مقاومت هایی که نسبت به سهامدار کردن کارگران در بنگاه ها و کارخانه ها وجود دارد، توضیح داد: یکی از بحث هایی که از منظر حقوقی در این خصوص مطرح می شود این است که اگر کارگر سهامدار کارخانه شود دیگر نمی توان از او به عنوان کارگر استفاده کرد و می تواند ادعای مالکیت در کارخانه را داشته باشد در حالی که اگر کارگران را سهامدار کنیم در بهره وری و ارزش افزوده بنگاه تاثیر به سزایی دارد. ضمن اینکه می توان شیوه های متفاوتی را برای واگذاری کارخانه در پیش گرفت.

وی واگذاری سهام کارخانه ها به شکل تعاونی را بهترین شیوه سهامداری دانست و خاطر نشان کرد: با این کار کارگران بازنشسته هر دوسوم می برند و کارگران می توانند سهام مشترک خود را از طریق تعاونی هایشان خریداری کنند و واگذاری کارخانه ها به شکل منطقه به منطقه را نیز پیشنهاد کرد و گفت: اگر در جریان خصوصی سازی، واگذاری کارخانه ها بر اساس نیازهای آن مناطق صورت گیرد، افرادی هم که در آن منطقه زندگی می کنند به نوعی سهامدار کارخانه می شوند و از مزیت های آن بهره می برند.

عدم افزایش حق مسکن کارگران در آشفته بازار بدمسکنی مردم

مسکن مهر در دستیابی به اهداف اولیه، هیچ تحقیق مستقلی انجام نشده است. در نهایت، برنامه پنجم توسعه در راستای برنامه چهارم و با تأکید بر الگوهای شهرسازی اسلامی-ایرانی، مسکن مهر، ساماندهی بافت های فرسوده، اسکان غیر رسمی و توسعه پایدار تدوین شده است. با این حال، داده های رسمی نشان می دهند که هیچ کدام از این سیاست ها نتوانسته نرخ بر خور داران از مسکن مناسب را بهبود ببخشند.

تسهیلات مسکن در دایره غیر ممکن ها

امروز جمعیت بیشتری از شهروندان با مشکلات بی مسکنی یا بدمسکنی دست و پنجه نرم می کنند تا جایی که در بهار امسال دولت از وام ۷۰۰ میلیون تومانی برای خرید مسکن رونمایی کرده است؛ وام مسکنی که بدون توجه به نرخ بهره بالا، مبلغ ۱۱ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان قسط ماهانه، آن را از دایره استطاعت بیش از ۶۰ درصد مردم از جمله جامعه مزبگیران و بازنشستگان خارج می کند. با توجه به اینکه حداقل مزد کارگران در سال جاری با افزایش ۵۷.۴ درصدی، کمتر از ۷ میلیون تومان است، چطور یک خانواده کارگری که باید با نهایتاً ۷ میلیون تومان همه هزینه های زندگی را تأمین کند، ۱۱ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان ماهانه برای قسط مسکن بپردازد؟! یا تبلور اصل ۳۱ قانون اساسی

با وجود تمام این پیش بینی ها، بعد از به محاق رفتن تعاونی های مسکن کارگری در دهه ۷۰ شمسی و اوج گیری تورم در تمام سطوح از جمله مسکن، حق مسکن طبقات فرودست از جمله کارگران و بازنشستگان امروز به پایین ترین سطح ممکن تنزل یافته است. در برنامه چهارم توسعه، سیاست های مسکن در راستای ساماندهی بافت های فرسوده و تأمین مسکن کم درآمدها (مسکن مهر) تدوین شد. در رابطه با میزان موفقیت

توفیقی: از یک طرف حقوق کارگران دولت را ۱۰ درصد زیاده می کنند و از سوی دیگر، در تصویب افزایش مستمری بازنشستگان تعلل می کنند و علاوه بر اینها، حق مسکن ۶۵۰ هزار تومانی که مصوبه شورای عالی کار است، کنار گذاشته می شود

و خراسان جنوبی با ۹ درصد پایین ترین آمار دارد.

بدون هیچ تردیدی این اعداد و ارقام، تظاهر قابل لمس در زندگی کارگران و دهک های پایین دارند. «پرویز زعیبی» رئیس انجمن صنفی ایران پولپولین رشت در این رابطه می گوید: الان مشکل مسکن برای کارگران، نه تنها در کلانشهرها بلکه در شهرهای رده دوم و سوم، تبدیل به یک معضل حاد شده است. برای مثال در شهری مانند رشت، باید حداقل ۲۰۰ میلیون تومان اندوخته داشته باشی تا بتوانی یک آپارتمان کوچک ۷۰ یا ۶۰ متری با ۲ میلیون رهن و حداقل ۲ میلیون تومان اجاره ماهانه بگیری. شما حساب کنید چه فاصله ای میان دستمزد متوسط کارگران و متوسط رهن خانه است؟ کارگری که از صبح تا شام در کارخانه ای پای خط تولید ایستاده است و ماهی ۷ یا ۸ میلیون تومان حقوق می گیرد، سه سال تمام باید کار کند و هیچ چیز نخورد و ننوشد تا فقط بتواند پول رهن یک آپارتمان یک خوابه فراهم کند، آن هم نه رهن کامل در چنین شرایطی است که نرخ حاشیه نشینی در شهرها به خصوص کلانشهرها پایتخت افزایش یافته و به جز معضل حاشیه نشینی که در سال های اخیر گستره و عمق بیشتری پیدا کرده، هر روز از پدیده های نارضایت کننده جدید در زمینه جبر تأمین مسکن (نه مسکن شایسته و در خور، بلکه صرفاً یک سقف و فضای بسته برای جای خواب و شب را سپری کردن) رونمایی می شود؛ آپارتمان های اشتراکی برای چند خانواده، خوابیدن در ماشین شخصی، اتوبوس خوابی و بی آر تی خوابی از نمونه های اخیر این پدیده ها هستند. در دی ماه ۱۴۰۰ گزارشی منتشر شد با این عنوان «بی آر تی خوابی شبی ۲۵ هزار تومان؟! این پدیده ها یک فاصله بسیار نجومی با تعهدات اصل ۳۱ قانون اساسی دارند.

شاخص عدم دسترسی مقرون به صرفه در دهه ۹۰ دارای روند افزایشی بوده طوری که در سال ۱۳۹۰ حدود ۳۳ درصد و در سال ۱۳۹۹ حدود ۴۱ درصد خانوار های کشور دارای سهم مسکن بیش از ۳۰ درصد در هزینه زندگی شان بوده اند

در آمدش (همه در آمد نه فقط بخشی) را ذخیره کند تا بتواند خانه دار شود که این هم یک شرط غیر ممکن دیگر است که معیاش فقط یک چیز است: «خانه دار نشدن برای همیشه».

۸۱ درصد تهرانی ها «مسکن مقرون به صرفه» ندارند

در این اوضاع، در اردیبهشت ماه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی گزارشی در ارتباط با «خط فقر مسکن» ارائه کرده است. بر اساس این گزارش، هزینه مسکن خانوار مستاجر شهر نشین روی خط فقر در سال ۱۴۰۱ نشان می دهد که به طور متوسط هزینه مستاجرین نزدیک به خط فقر ماهانه حدود ۲ میلیون و ۴۵۴ هزار تومان است که در بالاترین نرخ در تهران ۳ میلیون و ۸۲۲ هزار تومان و در پایین ترین نرخ در خراسان جنوبی ۸۳۷ هزار تومان است.

بر اساس همین گزارش، در بحث مسکن مقرون به صرفه که به عنوان معیار در نظر گرفته می شود، در مقایسه با دیگر کشورهای برخی استان ها وضعیت حادتر است و بالغ بر ۸۰ درصد خانوار مستاجر در تهران سهم هزینه مسکن شان از سبد هزینه خانوار، بیش از ۳۰ درصد است. در عین حال، شاخص عدم دسترسی مقرون به صرفه در دهه ۹۰ شمسی دارای روند افزایشی بوده طوری که در سال ۱۳۹۰ حدود ۳۳ درصد و در سال ۱۳۹۹ حدود ۴۱ درصد خانوار های کشور دارای سهم مسکن بیش از ۳۰ درصد در هزینه زندگی شان بوده اند. در این گزارش، آمار خانوار های فاقد مسکن مقرون به صرفه در سال ۱۳۹۹ اعلام شده است. نرخ متوسط کشوری این شاخص ۴۱ درصد است که تهران با ۸۱ درصد بالاترین نرخ

حق مسکن کارگران هم تصویب نمی شود «فرامرز توفیقی»، رئیس کمیته دستمزد قانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور، در این رابطه می گوید: هیچ زمان الزامات اصل ۳۱ قانون اساسی و ماده ۱۴۹ قانون کار اجرائی نشده است. نه تنها این تعهدات کاملاً بر زمین مانده، بلکه دولت به وظایف حداقلی خود در رابطه با مسکن کارگران عمل نکرده است. در آخرین نشست شورای عالی کار در نوزدهم اسفند ۱۴۰۰، مصوبه ای به امضا رسید که علاوه بر افزایش دستمزد، شامل افزایش حق مسکن کارگری بود. در این مصوبه، حق مسکن کارگران در سال ۱۴۰۱ از ۴۵۰ هزار تومان به ۶۵۰ هزار تومان رسید. در همان زمان، این افزایش حق مسکن برای تصویب نهایی به هیات دولت ارسال شد. نزدیک سه ماه گذشته اما هنوز هیات دولت این مصوبه را تصویب و ابلاغ نکرده است. در این چند ماه، هیچ صحبتی از این مساله نشده است.

او ادامه می دهد: از یک طرف حقوق کارگران دولت را غیر قانونی ۱۰ درصد زیاده می کنند و از سوی دیگر، در تصویب افزایش مستمری بازنشستگان تعلل

با توجه به اینکه حداقل مزد کارگران در سال جاری، کمتر از ۷ میلیون تومان است، یک خانواده کارگری که باید با ۷ میلیون تومان همه هزینه های زندگی را تأمین کند، نمی تواند ۱۱ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان ماهانه برای قسط مسکن بپردازد

می کنند و علاوه بر اینها، حق مسکن ۶۵۰ هزار تومانی که مصوبه شورای عالی کار است، کنار گذاشته می شود و در مورد آن سکوت می شود. این در حالی است که تنها مولفه مزدی که افزایش آن علاوه بر مصوبه شورای عالی کار، نیاز به امضای هیات دولت دارد، حق مسکن است. امضای دولت پای حق مسکن، صوری و تشریفاتی است و وقتی شرکای اجتماعی افزایش آن را تصویب کرده اند، باید به سرعت ابلاغ و اجرا شود.

عدم افزایش حق مسکن، نشان دهنده بی توجهی دولت است

نماینده کارگران در شورای عالی کار اضافه می کند: حق مسکن ۶۵۰ هزار تومانی، یک سوم یا یک چهارم اجاره خانه کارگران را تأمین نمی کند و بسیار ناچیز است. این رقم اساساً هیچ ربطی به هزینه های واقعی مسکن ندارد اما در شرایطی که تورم مسکن در ماه های اخیر نجومی بوده، اجاره خانه در همین دوسه ماه، چند ده درصد زیاد شده و ۸۰ درصد هزینه های مصرفی خانوار های فرودست صرف هزینه مسکن می شود، چرا افزایش ناچیز ۲۰۰ هزار تومانی حق مسکن کارگران امضا نشده است؟

۲۰۰ هزار تومان افزایش در حق مسکن در این شرایط اقتصادی، تقریباً برابر با هیچ است اما عدم تصویب آن به گفته توفیقی، نشانه ای از بی توجهی به معیشت کارگران و وضعیت بغرنج تأمین مسکن است. داده های خط فقر مسکن که وزارت کار در مقام متولی دولتی امر رفاه منتشر کرده، نشان می دهد که در کلانشهری مانند تهران، ۸۱ درصد شهروندان فاقد مسکن مقرون به صرفه هستند و فقط ۱۹ درصد تهرانی ها مسکن مناسب و متناسب با درآمد شان دارند. این فقدان مسکن شایسته، باید به موازات عدم تناسب تسهیلات ارائه شده مورد ارزیابی قرار گیرد. تسهیلاتی که به هیچ وجه در قد و قواره زندگی مردم نیست. در پرس و جوی میدانی از کارگران مختلف و فاقد مسکن ملکی، به این نتیجه رسیدیم که تقریباً هیچ کدام از این کارگران حتی آنهایی که بالای ۱۰ میلیون تومان حقوق ماهانه دارند، داوطلب دریافت وام مسکن ۷۰۰ یا ۶۰۰ میلیون تومانی نیستند. یک کارگر خودرو سازی که ماهی ۱۴ میلیون تومان حقوق می گیرد و درآمد ماهانه اش در قیاس با حداقل بگیران بسیار بهتر است، می گوید: اگر بیش از ۱۱ میلیون تومان قسط وام مسکن بدهم، چطور زندگی کنم؟ آیا با دویس میلیون تومان می توان یک ماهه دو فرزند محصل اداره کرد؟

درباره صندوق های مختلف بازنشستگی (مبنی بر رشد ۱۰ درصدی حقوق بازنشستگان و در راستای هماهنگ سازی پرداخت حقوق در کلیه صندوق های بازنشستگی، برای این دسته از شمولین که دارای دریافتی بیش از حداقل باشند، افزایش ۱۰ درصدی اعمال می شود و علاوه بر ۱۰ درصد مذکور، مبلغ ۶۵۰ هزار تومان (تا سقف دریافتی ماهانه ۱۰ میلیون تومان به صورت ماهانه پرداخت خواهد شد.

آنان معادل حداقل حقوق و دستمزد کارگران شاغل تعیین و با افزایش ۵۷.۴ درصدی همراه خواهد بود، به نحوی که از پنج میلیون و ۵۸۰ هزار تومان کمتر نباشد. در خصوص مستمری از کارافتادگان جزئی و سایر افرادی که مستمری آنان به نسبت سنوات پرداخت حق بیمه برقرار شده، به همان نسبت و مبتنی بر مصوبه فوق افزایش خواهد یافت. طبق این گزارش، همچنین با توجه به حکم قانون بودجه سال ۱۴۰۱ (مصوب مجلس)

جزئیات افزایش حقوق بازنشستگان تأمین اجتماعی پس از تصویب در هیات وزیران اعلام شد. به گزارش ایسنا، بر اساس مصوبه اخیر هیات وزیران مقرر شد که حداقل حقوق بازنشستگان، از کارافتادگان و مجموع مستمری با ماندگان سازمان تأمین اجتماعی که به موجب قوانینی از جمله مواد ۹۶ و ۱۱۱ قانون تأمین اجتماعی نباید از حداقل مزد کارگری کمتر باشد، از این رو میزان دریافتی

مستمری متوسط بگیران تنها ۱۰ درصد افزایش می یابد

تصویب افزایش حقوق بازنشستگان تأمین اجتماعی در هیات دولت

خبر